

MEUBELBOEK VAN EX- STRAATMAKER

Hij begon ooit als straatmaker. Nu is Wido Smeets schrijver van een boek over de teloorgang van zijn meubelmakersfamilie.

TEKST PETER VAN DER AA BEELD ARCHIEF FAMILIE SMEETS

'Ik was een nitwit in alles waar mijn vader in excelleerde'

Het is nog vroeg in de vorige eeuw als de jonge Leio Smeets voor 200 gulden in het Limburgse Wesseem een stuk grond koopt en een timmerwerkplaats begint. In de decennia daarna bouwt hij zijn bedrijfje uit tot een grote en gerenommeerde meubelfabriek, die zijn grootste bloei bereikt tijdens de wederopbouw na de Tweede Wereldoorlog. Als zijn oude dag nadert maakt Leio zijn zes zoons mede-eigenaar van de fabriek. Na zijn dood in 1958 nemen zij samen het heft in handen. Maar dat gaat niet goed. Het zijn vaklieden maar door botsende karakters, jaloezie en besluiteloosheid gaat het snel bergafwaarts met het bedrijf. Wido Smeets (60) is een zoon van een van de zes broers. Hij reconstrueerde opkomst en ondergang van het familiebedrijf en schreef er een boek over dat leest als een roman: 'Goed gerei'. Smeets belandde in de journalistiek maar vermeldt graag dat hij ooit begon als straatmaker. Het was door een vriend dat hij op zijn 18e tussen de klinkers en de trottoirbanden terecht kwam. Smeets: 'Die jongen zat in de wegebouw en hij kluste op zaterdag wat bij. Daar hielp ik hem mee. Toen er bij zijn bedrijf iemand nodig was, ben ik het vak ingestapt.

WIDO SMEETS: GOED GEREI
Opkomst en ondergang van een (meubelmakers)familie. Uitgeverij De Arbeiderspers, 22,50 euro. www.goedgerei.nl.

Ik heb het een paar jaar gedaan. Dat was een goede leerschool. Als je veelal met je hoofd werkt, zoals ik in mijn latere leven, is het goed om ook te weten wat het is om met je handen te werken.' Het had voor de hand gelegen dat hij zich in de meubelmakerij zou hebben verdiept. In zijn boek schrijft hij: 'Waarom heb ik nooit de moeite genomen iets te leren over het vak van meubelmaken, over al die houtsoorten en hun eigenschappen, over al die beitsen en lakken, over het geheim van politoeren? Ik ben een nitwit in alles waar mijn vader in excelleerde.' Dat is er dus niet van gekomen. Later zou Smeets wel nog leren metselen. 'Ik houd van het maakproces', zegt hij. 'Ik wil altijd weten hoe iets tot stand komt. Wat zit er

achter; wat zit er onder? Bouwen is fascinerend. Metselen op zich is vrij eenvoudig, maar door alle vaardigheden ingenieus met elkaar te verbinden kun je de prachtigste bouwwerken maken.' Met eenvoudig bedoelt Smeets niet dat het om simpel werk gaat. 'Als je een vakman bezig ziet met touwtjes, peillood en waterpas merk je wel dat je heel secuur te werk moet gaan. En de specie mag niet te droog zijn en niet te vochtig, dat komt allemaal heel nauw.' Hij vergelijkt het werken in de bouw met het schrijven van een boek: 'Dat is ook een ambacht.' Hij wil maar zeggen: het lijkt simpel schrijfwerk maar er komt ongelooflijk veel bij kijken om een familie-verhaal uit te diepen dat meer dan een eeuw omspant.